

XV.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Tilsyn med Dampfartøier.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 18de December 1874).

I Samlingen 1872—73 forelagde Justitsministeren Forslag til „Lov om Tilsyn med Dampfjedler og Damppassagerfartøier“. Lovforslaget var nærmest fremkaldt ved Teknikens Fremskridt, Anvendelsen af nye Konstruktioner og den stigende Indførsel af Dampfjedler fra Udlandet, hvorved Lov angaaende Bestaffenheden af samt Tilsynet med Dampfjedler, Dampmaskiner og Dampskibe af 12te April 1851 ikke mere svarede til sin Hensigt, uagtet Ministeriet ved Befjendtgjørelser af 5te November 1855 og 19de Juni 1865 havde søgt at give Lovens Bestemmelser en tidsvarende større Brugbarhed.

I Motiverne til det i 1872—73 forelagte Forslag blev det udtalt, at der i Henseende til Dampskibe, der befordre Passagerer, trænges til et større Tilsyn, end der hidtil er blevet dem til Del. Motiverne nævnedes eksempelvis, at der efter de da gjældende Bestemmelser fænedes Hjemmel til at begrænse Antallet af de Passagerer, som et saadant Skib kan tage ombord, til at forhindre, at Tilsynet med Pasningen af Maskinen betros til aldeles ukyndige Folk, eller til at forbyde, at Skibet medtager Last, som udsætter Passagerernes Liv for Fare.

Ministeriet forelagde Lovforslaget i Landsthinget, hvorfra det med nogle mindre gennemgribende Ændringer kom til Folkethinget, hvis i Sagen nedsatte Udvalg om end kun modstræbende fræveg den Opsættelse, som Rigsdagen gjorde gjældende ved Loven af 1851, der søgte at omfatte samtlige Forskrifter, uden at overgive vigtige Sider af Lovemnet til ministeriel Anordning. For saa vidt sluttede Udvalget sig til den i Loven nedlagte Grundtanke, at der „indrømmes Regjeringen Bemyndigelse til at tilstede Afvigelser og Undtagelser fra de i Loven givne Bestemmelser“, hvilket Standpunkt Regjeringen allerede havde indtaget 1851 navnlig af tekniske Hensyn, der selv-

følgelig maa være tilstede i endnu høiere Grad efter de mellemiggende Aars Fremskridt paa dette Omraade. Det Forslag, Ministeriet stillede 1872—73, hvilede da ogsaa efter selve Motiverne paa en forudgaaet Forhandling, som Bestyrelsen for den polytekniske Lærestalt havde pleiet med flere særlig sagkyndige Mænd.

Folkethingets Udvalg fandt imidlertid, at den Sagkundskab, Ministeriet ved denne Leilighed var tyet til, havde i ringere Grad agtet paa den af Ministeriet selv fremhævede Side af Lovemnet, nemlig det større Tilsyn med Dampskibe, som befordre Passagerer. Udvalget fandt, at Lovens Gjenskand af sig selv faldt i to væsentlig forskellige Afdelinger nemlig Tilsynet med den Dampkraft, der bruges i Industriens og Agerbrugets Tjeneste i Land, og Tilsynet med den Dampkraft, der bruges paa Skibe.

Udvalgets Flertal havde allerede den Gang ønsket, at begge disse Sider af Tilsynet fremtraadte som to forskellige Love, da Tilsynet med Dampfarten krævede langt videre gaaende Forskrifter end dem, der gjordes nødvendige med Hensyn til Dampfjedler paa Land.

Oversfor en afgjort Modstand fra Ministerens Side blev Udvalget staaende ved at dele Lovforslaget i to selvstændige Afsnit, et om Tilsynet med Dampfjedler paa Land og et om Tilsynet med Passagerdampfartøier.

Udvalget indskrænkede sig imidlertid ikke her til. Netop de Grunde, der ledede Udvalget til at lægge Hovedvægten paa en fylldigere Lovgivning om Dampfartøier, førte ligesom til at paavise, hvilke andre Lovarbejder der nødvendigvis maatte blive Følgen af en ny Lovgivning paa dette Omraade, men som aldeles ikke fandtes i Ministerens første Lovarbejde.

Da Loven ikke kunde blive færdig i Samlingen 1872/73, fandt Udvalget det dog rigtigst at